

[Nissen.]

er ked af dem og det kan konstateres, at man egentlig fra alle Sider er ked af dette Lovforslag. Hvorfor i al Verden skal man her i Rigsdagen ophøje noget til Lov, som man paa Forhaand er ked af? Man føler det egentlig, som om det er et sygt Barn, der tales for, og det syge Barn kan snart dø. Hvorfor ikke med det samme føde et livskraftigt Barn, som man kan have Haab om vil leve og leve længe.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Med Skrivelse af Dags Dato oversender Landstingets Formand:

Forslag til Lov om Foranstaltninger til Udryddelse af Oksebremselarven, hvilket Lovforslag er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at Lovforslaget maa blive forelagt her. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Torsdag den 5. Februar, Kl. 1 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

- a) Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd.
- b) Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere.

Mødet hævet Kl. 4⁴⁵.

66de Møde.

Torsdag den 5. Februar Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af a) Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd, b) Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Folkeskolens Lærere.

Forhandlingen genoptoges.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal tillade mig at takke de ærede Ordførere, der har taget velvilligt og forstaaende paa Lovforslaget; det er jo sket fra alle Partiernes Side, undtagen fra Retsforbundets, og der er vel ingen Grund til at undre sig over, at Retsforbundet har indtaget den Stilling, det har, til Forslaget.

Den Debat, her er ført, har jo ikke fremdraget mange af Forslagets enkelte Dele eller egentlige Detailler, og hvor Ordførerne har omtalt saadanne, har det i det væsentligste været for at give Tilslutning til Principperne.

Naar jeg sagde, at der fra Ordførernes Side er vist Velvillie overfor Forslaget, maa jeg for det konservative Folkepartis Vedkommende tilføje, at det kommer dog an paa, hvem man betragter som den egentlige Ordfører af de 3 Talere, der havde Ordet; der var jo 3 ærede Medlemmer af det konservative Folkeparti, som talte, og disse 3 Talere indtog hver sit Standpunkt. Det er jo, naar der er flere Talere fremme fra dette Parti, ikke noget ualmindeligt, at der ogsaa er flere Standpunkter; det paa-staaes — jeg selv har ikke haft Lejlighed til at konstatere, om det er rigtigt —, at der undertiden kan være flere Standpunkter, end der er Talere. Men her var altsaa Overensstemmelsen mellem Standpunkter og Talere talmæssigt i Orden. Der var 3 Talere, der havde Ordet; den første sluttede sig til Forslaget *uden Ændringer*, den anden Taler forlangte *Ændringer i Forslaget og Forringelser*, og den tredie Taler gik *imod* Forslaget. Det vil naturligvis under den fortsatte Behandling vise sig, hvilket af disse 3 Standpunkter der er det stærkeste indenfor det konservative Folkeparti; foreløbig vil jeg tillade mig at betragte Uoverensstemmelsen mellem de 3 ærede Medlemmer som et indre Partianliggende, jeg ikke skal blande mig i.

Paa de enkelte Bemærkninger af mere politisk Art, der er blevet gjort, skal jeg give nogle Svar.

Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen, indledede sit Foredrag med en varm Lovtale over Lønningsloven af 1927 og erklærede, at Loven af 1927 havde faaet et godt Otium. Jeg ved jo ikke, hvad det ærede Medlem lægger ind i dette Ord, men i Almindelighed plejer man jo derved at forstaa: Fred, Tilbagetrukkethed, Hvile, efter at man har betydet noget. Og taget i den Betydning maa jeg sige, at Ordet passer saa udmærket paa Loven af 1927, for dens Betydning er ganske forsvundet, og den vil forhaabentlig ikke i Fremtiden